

Waterhuishouding van het Korenburgerveen

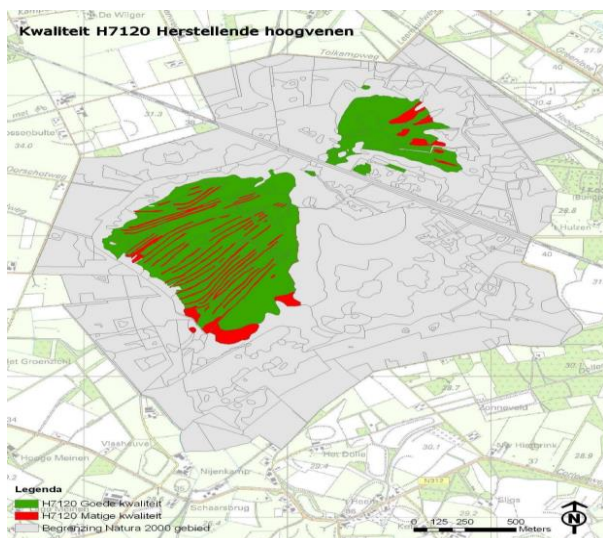
Silke Jacobs

Onderzoeksvraag

Hoe is de waterhuishouding in het Korenburgerveen verbeterd zodat het een veengebied kan blijven?

Gebiedsbeschrijving

Het Korenburgerveen is een natura 2000-gebied bij Winterswijk. Samen met het Meddose veen en het Vragender veen vormt het Korenburgerveen een hoogveengebied. Een hoogveengebied is een veengebied gevormd op hogere gronden. In deze hogere gronden zit een ondoorlatende laag in de bodem. Hierdoor kan het regenwater niet goed wegzakken^[1]. Tussen 2000 en 2005 zijn er maatregelen genomen om het Korenburgerveen te beschermen. De waterhuishouding was niet geschikt voor een veengebied. Het veen verdroogde door de snelle afvoer van water, de instroom van voedselrijk water, en grote fluctuaties in de **grondwaterspiegel** ^[2].

Figuur 1: Herstellende hoogvenen Korenburgerveen. Groen goed herstellend; rood matig herstellend ^[3].

Resultaten

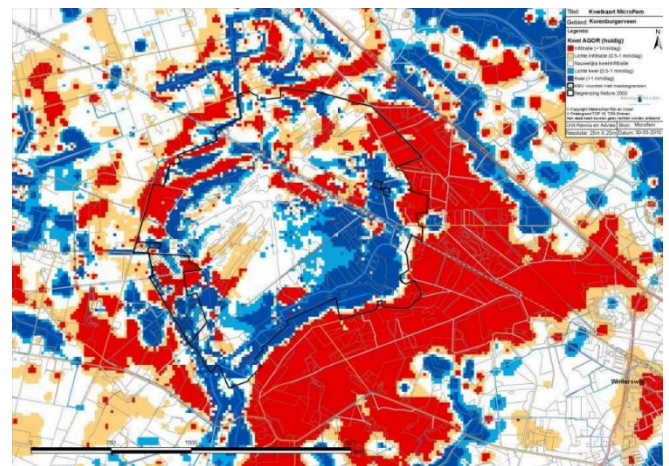
Het Korenburgerveen wordt op drie manieren gevoed: door neerslag, toestroming van lokaal oppervlaktewater en ondiep lokaal grondwater en door toestroming van regionaal grondwater. Het hoogveen wordt omringd door zandgronden die gevoed worden door **kwel**. Dekzandruggen doorsnijden het Korenburgerveen. Door dekzandruggen is kwelinvloed op een aantal plaatsen sterker. Hier bevinden zich lokale grondwaterstromen die leiden tot het opstuwten van dieper grondwater. Ook wordt de afvoer op een aantal plaatsen tegen gehouden waardoor een aantal **plassen** zijn ontstaan ^[4].

De ingrepen tussen 2000-2005 zijn gedaan in de waterhuishouding om het veen te redden. In figuur 1 is te zien waar de herstellende hoogvenen zich bevinden in het gebied. Door de ingrepen moest het water langer vastgehouden worden. Daarnaast moest de waterstand minder fluctueren en het water moest van voedselarme kwaliteit zijn ^[2].

Figuur 2: Het korenburgerveen ^[5].

Er zijn verschillende maatregelen genomen. Er zijn dammen en dijken geplaatst in het Korenburgerveen. Ook zijn er stuwtjes geplaatst en een aantal slootjes dichtgegooid of ondieper gemaakt. Dit alles zorgt er voor dat het regenwater niet langer **afgevoerd** wordt, maar infiltreert en de verblijftijd is daardoor langer geworden.

Figuur 3: Infiltratie (rood) en kwel in het Korenburgerveen (blauw) ^[4].

Conclusie

Sinds het uitvoeren van de herstelstrategie om de watercondities weer geschikt te maken voor een veen, is de waterhuishouding een stuk beter geworden. Door de dammen, dijken, stuwtjes en het ondieper maken van slootjes blijft het water langer in het gebied. Het Korenburgerveen zou zich nu weer moeten kunnen ontwikkelen tot een gezond veengebied.

Referenties

- ^[1] Natuurmonumenten (z.d.) *Wat is veen?* Geraadpleegd op 24-01-2016, van <https://www.natuurmonumenten.nl/wat-veen>
- ^[2] Natuurmonumenten (z.d.) *Projectbeschrijving*. Geraadpleegd op 24-01-2016, van <https://www.natuurmonumenten.nl/projectbeschrijving-0>
- ^[3] Van Bakel, P.J.T., Van Walsum, P.E.V., Groendendijk, M., Quemer, E.P., 2002, waterberging en verdrogingsbestrijding, een nadere analyse van de mogelijkheden en beperkingen aan de hand van modelberekeningen in 2 stroomgebieden, Wageningen, Alterra, Research instituut voor de Groene Ruimte, Alterra report 640.
- ^[4] KWR Watercycle Research Institute & provincie Gelderland. (2015), *PAS gebiedsanalyse 061 Korenburgerveen 150812*.
- ^[5] Natuurmonumenten. (z.d.) *Korenburgerveen*. Geraadpleegd op 24-01-2016, van <https://www.natuurmonumenten.nl/korenburgerveen>